

[Formanden.]

delt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Støtte for den danske Eksport m. m.

Folketingsmændene Christmas Møller, Bindslev, Fibiger, Hasle, Korsgaard, Ole Bjørn Kraft, Carsten Raft og A. C. D. Petersen har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om individuelle Arbejdsaftaler.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Indenrigsminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte de nu anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om en kommunal Laanefond*. Som det vil erindres, oprettedes der ved Loven af 20. Maj 1933 en kommunal Laanefond, den saakaldte „Kommunernes midlertidige Laanefond“, med det Formaal at optage Laan til Kommunerne til Udførelse af kommunale Arbejder og visse privat udførte Arbejder, som vedkommende Kommuner støttede med Laan. Efter en Ændring af denne Lov i 1934 havde Fonden Ret til at udlaane indtil 48 Mill. Kr., og Staten garanterede for indtil Halvdelen af de hos Fonden optagne Laans Hovedstol. I Henhold hertil er der af Fonden hidtil ydet Kommunerne Laan til et Beløb af i alt 33 350 000 Kr.; heraf er udlaant til Københavns Kommune 10 Mill. Kr., til 45 Købstæder ca. 15 700 000 Kr. og til 72 Amts- og Sognekommuner ca. 7 650 000 Kr. Kommunernes Restgæld paa disse samlede Laan paa 33 Mill. Kr. er ved Udgangen af Regnskabsaaret 1936—37 27,6 Mill. Kr.

Denne hidtil gældende Lovgivning indeholdt imidlertid en Bestemmelse om, at Fonden skulde træde i Likvidation ved Udgangen af Aaret 1936. Da det sikkert maa erkendes, at Fondens Virksomhed har medført, at disse Laan er opnaaet paa gunstigere Vilkaar, end Kommunerne ellers vilde have kunnet opnaa dem, og da Regeringen maa mene, at der stadig til forskellige Tidspunkter er Mulighed for, at der med en saadan Fond som Formidler kan tilvejrbringes Laan for Kommunerne paa bedre Betingelser, end man ellers vilde kunne opnaa, foreslaas det i det Forslag, jeg her tillader mig at fremsætte, at Fonden

genoptager sin Virksomhed under Navn af „Den kommunale Laanefond“.

I Forslagets § 1 bestemmes det, hovedsagelig i Overensstemmelse med Bestemmelsen i den tidligere Lov, at de Laan, der gives af Fonden, skal være til Udførelsen af kommunale Arbejder og til saadanne af private udførte Arbejder, som Kommunen under betryggende Sikkerhed ønsker at støtte med Laan, og endvidere eventuelt til Konvertering af ældre Laan, for saa vidt en Rentenedsættelse derved kan opnaas eller en Ombytning af Laan i øvrigt maatte anses for ønskelig.

I § 3 bestemmes det, at den samlede Restgæld af Laanefondens Udlaan ingen Sinde maa overstige et Beløb af i alt 48 Mill. Kr., og heraf skal mindst 15 Mill. Kr. være forbeholdt Udlaan til Amts- og Sognekommuner.

I § 4 bestemmes, at de nærmere Regler for Laanefondens Styrelse og hele Virksomhed fastsættes af Finansministeren efter Forhandling med Indenrigsministeren i et Regulativ.

Endelig bestemmes det i § 2, at der gives fuld Statsgaranti for Forrentningen og Tilbagebetalingen af de af Laanefonden optagne Laan, herunder ogsaa de Laan, der er optaget af „Kommunernes midlertidige Laanefond“, og i Konsekvens heraf foreslaas det i § 6, at den tidligere Lovgivning om „Kommunernes midlertidige Laanefond“s Grundfond ophæves.

Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til Tingets velvillige Behandling. Det indeholder Bestemmelse om, at Loven træder i Kraft straks efter Vedtagelsen, og jeg vil gerne anmode det høje Ting om at vise den Velvilje at tilendebringe Behandlingen af Lovforslaget inden for et forholdsvis kort Tidsrum.

Jeg skal endvidere fremsætte *Forslag til Lov om midlertidig Lempelse i Afdragsvilkaarene for Statsboligfondslaan i mindre Ejendomme*.

Som det høje Ting vil vide, blev der i en Lov af 11. Maj 1935 truffet den Bestemmelse, at Debitorer, der har Laan i Statsboligfonden, fik Renten til Fonden nedsat i 2 Aar med ½ pCt., fra 5 til 4½ pCt. Den sidste Termin, denne Nedsættelse omfattede, var April Termin 1937. For en Del af disse Statsboligfondsejendomme, navnlig dem, der opførtes forud for Prisfaldet, der fulgte med Kronestigningen i 1925, er der stadig store Vanskeligheder. For Storbyggeriets Vedkommende ligger Forholdene meget forskelligt. Regeringen har derfor ikke ment det rigtigt under de nuværende Forhold at